

# Olje mladosti

Alegorija za odrasle,  
alegrorija – veseloigra – za vse,  
v 2 dejanjih

## Navodilo za uporabo:

jemati po kapljicah – prizorih, najbolje zvečer, pred počitkom!  
Uprizarjati skupaj z gladko polzečo glasbo – z veseljem in užitkom!  
Za kaj vse je koristno navedeno olje?  
Očisti pljuča, uravnovesi dušo, pomirja živce, odpravlja mozolje.

Olje mladosti predvsem spodbuja srce, da hitreje bije.  
Ne povzroča ALERGIJE,  
če pa bi se vendarle zgodilo to, kar je najhuje,  
naj se pacient s svojim zdravnikom ali farmacevtom posvetuje!

Osebe:

KRALJ

PRVI SIN

DRUGI SIN

TRETJI SIN

KONJ Tretjega sina

STARKA

DRUGA STARKA, njena starejša sestra

NAJSTAREJŠA, najstarejša sestra prvih dveh stark

DEKLICA

KOMORNIK

I. DEJANJE:

str. 4

1. prizor: V KRALJEVI SPALNICI: ŽELJA PO MLADOSTI
2. prizor: NA RAZPOTJU TREH POTI: V NEZNANO
3. prizor: PRED STARKINO BAJTO: PRVA STOPNICA
4. prizor: PRED BAJTO DRUGE STARKE: DRUGA STOPNICA
5. prizor: PRED BAJTO NAJSTAREJŠE SESTRE: TRETJA STOPNICA
6. prizor: NA ŽELEZNEM GRADU: CILJ DOSEŽEN
7. prizor: PRED BAJTO NAJSTAREJŠE SESTRE: PREIZKUS
8. prizor: NA RAZPOTJU TREH POTI: SNIDENJE BRATOV
9. prizor: POČIVALIŠČE OB VODNJAKU: ZLOČIN

II. DEJANJE:

str. 30

1. prizor: NA ŽELEZNEM GRADU: ROJSTVO LJUBEZNI
2. prizor: POČIVALIŠČE OB VODNJAKU: REŠITEV
3. prizor: KRALJEVSKA DVORANA: SLA PO OBLASTI
4. prizor: PRED BAJTO NAJSTAREJŠE SESTRE: ISKANJE
5. prizor: KRALJEVSKA DVORANA: RAZPLET

## PRVO DEJANJE

### 1. prizor: V KRALJEVI SPALNICI: ŽELJA PO MLADOSTI

(Postarani in bolani Kralj leži v postelji, ob njem so njegovi trije sinovi.)

KRALJ: Rad bi imel mladosti olje,  
da življenje zdaljša kratko,  
da mi vrne kožo gladko  
in počutje gre na bolje.

Če bi imel mladosti olje,  
bi v pijačo ga natakaj,  
pôtlej kot kozlič bi skakal –  
ves krepak, prešerne volje.

Rad bi zvedel, kaj pomeni,  
če si hkrati zrel, izkušen,  
duh pa imaš vesel, navdušen.  
Rad bi imel pomlad v jeseni!

Vse bi za mladost dal večno,  
za telo, spet čilo, zdravo!  
Dal bi krono in državo,  
da bi v svet spet gledal srečno!

Kdor prinese olja flašo –  
to je vse, kar potrebujem! –,  
ta po meni naj deduje,

kraljevino prejme našo!

PRVI SIN (očetu v dvomih):

Kje si slišal o tem olju?

DRUGI SIN (v dvomih):

Mar čarobni lek obstaja?

TRETJI SIN (odločno):

Šel od kraja bom do kraja,  
če je treba, po vesolju,  
da prinesem to zdravilo,  
ki ti zdravje bo vrnilo!

PRVI SIN:

Saj ne branim se naloge,  
vedel rad bi, kje iskati!

DRUGI SIN:

Prvi vzel bom pot pod noge,  
saj me že srbé podplati!

KRALJ:

Ah, sinovi, s takšno vnemo  
vam ne more spodleteti!  
Ker trenutki so mi škrti,  
pohitite!

VSI SINOVI (hkrati):

Torej gremo!

Pa pozdravljeni, naš oče!

Vrnemo se vsi ob letu

ali prej, če bo mogoče!

KRALJ (z vzdihom):

Upam, da bom še na svetu ...

(Sinovi naglo odidejo iz sobe.)

KONJ (zapoje pod oknom spalnice):

Naj povem vam o treh fantih:  
sta starejša vedno v gvantih,  
vsa kraljevsko domišljava,  
s puhlim znanjem v hladnih glavah.

Dni preživljata v veselju –  
igrah, športu in brezdelju.  
In ko dan razkošni mine,  
zavalita se v blazine.

Je posebnež tretji brat,  
kakor da ni princ bogat.  
Rad 'ma hlev in nas, živali,  
zdi se »Pepček« zaostali.

Ker je tak, zgolj norčevanje  
in prezir na dvoru žanje.  
Le jaz vidim mu v srcé,  
zvesto lajšam mu gorjé.

## 2. prizor: NA RAZPOTJU TREH POTI: V NEZNANO

(Trije sinovi prijezdijo do razpotja, od koder držijo v neznano tri poti: prva lepa in suha, druga blatna, tretja trnova.)

DRUGI SIN:        Roke, noge imam že trudne,  
pa še nismo prav začeli!

TRETJI SIN:       Glejte te poti prečudne!  
Ena črna, dve pa beli!

PRVI SIN (Tretjemu):

Ti si pameti res kratke!  
Vsak od nas naj si izbere  
pot, ki jo po njej ubere!

(naglo)            Jaz držim se lepe, gladke!

DRUGI SIN:        Jaz izbral bom srednjo, z blatom.

TRETJI SIN:       Meni preostane trnje!

PRVI SIN:         Ceste pristojijo bratom!  
Kdor od nas se prvi vrne,  
na razpotju naj počaka  
še na druga korenjaka!

DRUGI SIN (posmehljivo Tretjemu):

V trnju se težkó koraka;

vedno bil si za bedaka!

TRETJI SIN (optimistično):

Kralju gremo ískat zdravje,  
ko se vrnemo, bo slavje!

DRUGI in TRETJI SIN (hkrati):

Kralju gremo ískat zdravje,  
ko se vrnemo, bo slavje!

(Prvi sin zajaše konja in naglo odjezdi po prvi cesti.)

TRETJI SIN (občudujoče):

Švignil brat je kakor strela!

DRUGI SIN (zavistno):

Ko pa pot je gladka, bela!  
Kaj bi ne zavidal bratu,  
če pa moram sam po blatu!

(svojemu konju) No, konjíc, le noge dvigni,  
tudi ti kot strela švigni!

(Drugi sin nekaj časa spodbuja upirajočega se konja, nato pa ga prisili in slednjič odjezdi.)

TRETJI SIN (svojemu konju, potem ko razjaha):

Kaj bi me po trnju nosil,

saj še hodil boš s težavo!  
Zdrži le, konjič, te prosim,  
potovanje to krvavo!

(gre peš ob konju po trnovi poti)

KONJ:               Gospodar moj dobri, mali,  
                      mehkosrčen do živali,  
                      kaj bi peš naprej hodila!  
                      Dvigniva se, poletiva  
                      kakor sapica igriva!!

TRETJI SIN (se zasmije):

Če bi imela ptičja krila!

KONJ:               To bo moja stvar, ne skrbi,  
                      sédi v sedlo mi na grbi!

(Tretji sin spet zajaše konja, ta pa se požene in že letita kot ptič po zraku.)

TRETJI SIN:       Lej, lej, bajtica na jasi!  
                      Tu povprašal bom za olje,  
                      ti pa se medtem napasi,  
                      da se boš počutil bolje!

### 3. prizor: PRED STARKINO BAJTO: PRVA STOPNICA

(Konj pristane pred bajto na jasi. Tretji sin razjaha in se napoti k stari ženici.)

TRETJI SIN:      Dober dan, ženica stara!  
Vašega želim nasveta:  
iščem olje za očeta;  
kje je, če vesté nemara!

STARKA:            Kakšno olje? Oljčno, bučno?  
So iz mandljev narejena  
pa iz sončnice semena ...

TRETJI SIN:      Sam bi olje rad mladosti!

STARKA:            To iskanje bo pa mučno!  
In zanimanja je dosti!  
Jaz se ne bi ga branila,  
glej, starost me je skrivila,  
tudi vid mi že ugaša!

TRETJI SIN:      Kapljico za vas prihranim.

STARKA:            Tam na gozda drugi strani  
sestra je doma starejša.  
Njo poišči in povprašaj,  
ampak glasno – sluh ji peša!

#### 4. prizor: PRED BAJTO DRUGE STARKE: DRUGA STOPNICA

(Konj pristane pred bajto, ki je še malce starejša in bolj vegasta od prejšnje.  
Tretji sin razjaha in stopi k starki.)

TRETJI SIN (glasno vpije):     Dober dan! Pozdrav od sestre,  
                                         mlajše sestre vam prinašam!  
                                         Rekla je, da vas naj vprašam,  
                                         ker da vi verjetno veste,  
                                         saj ste dlje od nje na svetu:  
                                         čudežno imel bi olje,  
                                         da bi nesel ga očetu!

DRUGA STARKA:             Olje ... olje ...? Kakšno olje?

TRETJI SIN (še vedno vpije): Reče olje se mladosti,  
                                         in ne rabim ga prav dosti.

DRUGA STARKA:             Tudi sama bi ga imela,  
                                         saj sem skoraj oglušela.  
                                         Pa še te številne gube!

TRETJI SIN:                 Níkdar ne požrem obljube,  
                                         le pomagajte z namigom!

DRUGA STARKA:             Saj še migam ... saj še migam ...  
                                         Le da sem že skoraj gluha!

TRETJI SIN:                 Huda, vem, vas tare briga;

našel bom za njo posluha!

DRUGA STARKA: Stiskala pestí bom zate!  
Najstarejša sestra naša  
ti pomore iz zagate –  
njo poišči in povprašaj!  
Toda s pametjo ukrepaj:  
skoraj gluha je in slepa.

TRETJI SIN: Res obzirno se je lotim,  
kot sem vas se, ljubeznivo.

DRUGA STARKA: K njej naravnost te napótim:  
(pokaže smer) Našel jo boš, starko sivo,  
če boš jahal pol še leta!

TRETJI SIN (zavpije med odhodom):  
Vse vas spremenim v dekleta!

KONJ (Tretjemu sinu): Skôči name! Letaj, letaj!

5. prizor: PRED BAJTO NAJSTAREJŠE SESTRE: TRETJA  
STOPNICA

(Konj pristane pred bajto, ki je videti skoraj podrtija. Tretji sin razjaha in se razgleduje okoli.)

TRETJI SIN:                   Dober dan! Mar kdo domá je?

NAJSTAREJŠA:               Saj sem tu ... Starost me daje!

(se dvigne izmed drv, sama zelo podobna polenu)

TRETJI SIN (v zadregi): Oh, res nisem vas opazil ...

NAJSTAREJŠA:               Ker imam brazde na obrazu ...  
Skoraj kot drevesna skorja ...

TRETJI SIN (opravičujoč se): To vam mučno biti mora!  
Veste, če obstaja olje,  
po katerem vsem je bolje ...?

NAJSTAREJŠA:               Ja, obstaja ... Vse zastonj,  
ko pa več ne morem ponj!

TRETJI SIN:                   Prepodíte misli črne –  
kapljo dam vam, ko se vrnem!  
Le izdajte mi skrivnost,  
kje je olje za mladost!

NAJSTAREJŠA (tuhta): Da bi ti skrivnost razkrila?

Če držal se boš nasveta,  
se morda uspeh obeta ...

TRETJI SIN: Spoštoval bom navodila.

NAJSTAREJŠA: Za oviro sedmih brezen  
se nahaja grad železen.  
V njem živijo lepotice,  
vsaka ima prekrasno lice,  
ena lepša je od druge –  
no, to olja so zasluge.  
Če katera te premami,  
boš umrl v gradú osami!  
Smrtna past je grad železen  
in če nočeš v njem strohneti,  
ves čas um ohrani trezen:  
tvoj namen je olje vzeti!  
Olje v steklenički zlati  
za sedmerimi je vrati.  
Ko ga najdeš, ne pozabi:  
urno stekleničko zgrabi,  
niti hip se ne obiraj,  
po dekletih ne oziraj!  
Ko konj prvič zarezgeče,  
noga naj k izhodu steče!  
Ker sicer boš jutri mrtev –  
kot lepote stota žrtev!

TRETJI SIN:               Hvala za opozorilo,  
nočem biti žrtev stota!  
Meni se ne bo zgodilo!  
Kaj mi mar deklet lepota!

NAJSTAREJŠA:           Zarečenega se kruha  
prenaješ, če ušesa gluha  
so za skušenih nasvete!

TRETJI SIN:               Pómnil bom. Zdaj dvigam pete!

(Tretji sin zajaha konja in odleti k železnemu gradu.)

## 6. prizor: NA ŽELEZNEM GRADU: CILJ DOSEŽEN

(Tretji sin pristane s konjem pred železnim gradom.)

TRETJI SIN (konju):     Semle te privežem, k vrbi.  
                                 Kmalu bom nazaj, ne skrbi!

(ogleduje grad)             Kakšen kraj, grozljiv in pust!  
                                 Vanj strmim odprtih ust.  
                                 Zid železen, črna streha ...  
                                 Mika me, da bi odnehal,  
                                 stekel ven na širno polje ...  
                                 Ampak oče rabi olje,  
                                 in če mu lahko pomagam,  
                                 naj pri priči strah premagam!

(gre k vratom)             Je kje kakšna duša živa?  
                                 Se stražar za vrati skriva?

(odpre vrata v grad)             Nič nikjer. Povsod tišina ...  
                                 Izpod stropa pajčevina ...

(stopa naprej po hodniku)             Prva soba. Kaj je znotraj?  
                                 Prav je rekla stara botra,  
                                 dasi skoraj gluha, slepa:  
                                 tu spi deklica prelepa.  
                                 Bi biló ogleda vredno?  
                                 Pa ostal bi tu za vedno!  
                                 Ne, nikar! Poišči olje

in z ostankom trdne volje  
brž naprej – to bo najbolje!

(odpre drugo sobo)

Tudi tu je lepotica  
v spalni srajčici srebrni:  
v spanju ji rdiyo lica,  
nje lasjé so vranje črni  
in njen sladki vonj me mami ...  
Vščipnem se, da se predramim!  
Čaka važna me naloga  
in zato ubogaj, noga!  
Brž naprej, poišči olje,  
misli nanj – to bo najbolje!

(odhiti iz sobe)

(stopa po hodniku)

Tu tri vrata, tri nasproti ...  
Naj v vse sobe se napotim?  
Tam na koncu pa hodnika  
sedma soba – ta me mika!

(odpre sedmo sobo)

Dêkle s krono! Njih kraljica!  
Najkrasnejša lepotica!  
V srajci vezeni, bogati ...  
In lasje so njeni zlati ...  
Ustnice kot mak rdeče ...  
Ah, k poljubu me vabeče!

(se iztrga iz zamaknjenosti)

Kje si, moja trdna volja,  
da ne grem domov brez olja!

(zagleda pri vzglavju olje)      Uh, saj tu je steklenica –

jasno, tam, kjer lepota!

Nášel olje sem mladosti,

kapelj bo za vse zadosti:

pomladílo bo očeta,

iz stark napravilo dekleta ...!

(skrije stekleničko)      Spravim ga v globino žepa.

Zbogom zdaj, kraljica lepa!

(ne more odtrgati pogleda)      Ustnice kot mak rdeče ...

(prisluhne)      Ali konj moj že rezgeče?

Odgovarja mi tihota ...

Hip še gledam te, lepota!

(še malo gleda deklico, nato se skloni in jo rahlo poljubi, deklica se prebudi)

DEKLICA:      Ah, prišel si, dragi moj!

Čakam te že dolga leta!

(razpre roke, da bi ga objela)

KONJ (predirljivo zarezgeče)

DEKLICA:      Dragi, še za hip postój!

TRETJI SIN:      Zbogom! Moram do očeta!

(Tretji sin odhiti iz sobe, po hodniku, iz gradu, h konju. Naglo ga odveže, zajaha in z njim odleti.)

7. prizor: PRED BAJTO NAJSTAREJŠE SESTRE: PREIZKUS

(Tretji sin se približa Najstarejši, ki čemí pred bajto. Ta ga komaj vidi.)

NAJSTAREJŠA (presenečeno, ko prepozna Tretjega):

Vrnil si se živ iz grada!

TRETJI SIN: Sem! In olje je nagrada!

NAJSTAREJŠA: Prvi si po stotih letih,  
ki se ni pustil ujeti!

TRETJI SIN: Res sem živ, a nič več cel –  
tam ostal je mene del!  
Za en samcat, kratek hip,  
ko sem gledal njih kraljico,  
sem ob dih bil in utrip –  
dal srcá ji polovico.

NAJSTAREJŠA: Pol srcá si v gradu zgubil?  
Torej, fant, si se zaljubil!

TRETJI SIN (preplašeno): Je nevarno? Je boleče?

NAJSTAREJŠA (izkušeno): Ne, ljubezen vir je sreče.  
Če še ona čuti isto ...  
no, potem dobil si tisto,  
kar vsak hoče in pehá se –

najti srečo tudi zase!

Ker ljubezen je zaklad,  
rad bi vsakdo, star in mlad,  
grozen, grd, prijeten, šik ...  
njen okusil čar in mik!

Daj, moč olja mi pokaži,  
s kapljo čelo mi namaži!

(Tretji sin ji kane kapljo na čelo in ga začne gladiti.)

Spet bom mlada, spet bom čila,  
kaplja zdravje bo vrnila!

TRETJI SIN (presenečeno):     Joj, sprememba je velika!  
Kolikšna od prej razlika!

NAJSTAREJŠA (navdušeno): Koža se napenja, gládi,  
kri po žilah prožnih, mladih  
vroča spet živahno kroži,  
v pljučih dih svežine polje ...

TRETJI SIN (občudujoče):     Čisto ste podobni roži!

NAJSTAREJŠA (hvaležno):     Hvala za mladosti olje!

(viharno objame in poljubi Tretjega sina)

Spet imam življenjski tek,  
energije na pretek!  
Kar pomlad v telesu vlada,  
ti dekle bila bi rada!

TRETJI SIN: Hvala, ne! Pa brez zamere,  
saj drugačne imam namere:  
zvest bom, sem se zaobljubil,  
njej, ki v gradu sem jo vzljubil!  
Slejkoprej na grad železni  
vrnem k svoji se ljubezni!

NAJSTAREJŠA: No, pa nič, če stvar je taka!  
(razočarano) Zdaj naj pa spet sto let čakam  
na podobnega junaka!

TRETJI SIN: Vprašam svojega očeta –  
vdovec je že dolga leta –,  
če želi si nove zveze.  
Zdrav bo mislil na ljubezen!

NAJSTAREJŠA (nestrpno): Ne odlašaj, temveč stóri,  
da mi torej on bo dvoril!

TRETJI SIN (odhajajoč): Pa na svidenje, lepota!

NAJSTAREJŠA: Varna naj ti bodo pota!

## 8. prizor: NA RAZPOTJU TREH POTI: SNIDENJE BRATOV

(Prvi, Drugi in Tretji sin se srečajo na razpotju.)

PRVI SIN:                      Zdaj, ko spet smo tukaj zbrani ...

DRUGI SIN (vskoči):      ... in je neuspeh na dlani ...

PRVI SIN:                      Kajti najti nismo mogli  
                                     na vsej zemeljski ga krogli ...

DRUGI SIN (vskoči):      ... ne na vzdodu ne zahodu ...

PRVI SIN (vskoči):      ... ne na zemlji ne pod vodo ...

DRUGI SIN:                      Ker obstoj je zmišljotina ...

PRVI SIN (vskoči):      ... pravljica ob litru vina,  
                                     ki naj starce potolaži  
                                     in jim vlije upe nove ...,

DRUGI SIN (vskoči):      ... da ponj pošljejo sinove!

PRVI SIN:                      Torej smo nasedli láži!

TRETJI SIN:                      Hej, o čem sploh govorita?  
                                     Ne razumem vaju, brata!  
                                     Na očeta se jezita?

PRVI in DRUGI SIN: Norca 'z nas se dela ata!

PRVI SIN: Po njegovem smo nasvetu  
bló dili zaman po svetu  
sem in tja, brez konca, kraja ...

PRVI in DRUGI SIN: Olje pa sploh ne obstaja!

TRETJI SIN: Pa obstaja! Stvar je taka ...

PRVI in DRUGI SIN (vskočita): Vedno bil si za bedaka!

PRVI SIN: Za mladost so vežbališča,

DRUGI SIN: nož kirurški, zdravilišča,

PRVI SIN: telovadba, vitamini,

DRUGI SIN: nedotaknjen zrak v divjini,

PRVI SIN: pa pomlajevalne kure,

DRUGI SIN: fitnesa aparature,

PRVI SIN: razne kreme in napitki

DRUGI SIN: in napotki »Stran z užitki!«

PRVI SIN: Ja, napitki in napotki!

DRUGI SIN: Ja, napotki in napitki!

PRVI SIN: In če so zamán diete,  
vzameš dvojčka iz epruvete!

DRUGI SIN: Vse to dela svet razviti,  
če se hoče pomladiti!

PRVI in DRUGI SIN: Mnoga so za nami pota,  
ampak vse bilo je zmota!

TRETJI SIN (zmagoslavno): Zmota, kaj?! Kaj pa je tole?  
(pokaže stekleničko)

PRVI in DRUGI SIN: Mar imaš mladosti olje?!?

TRETJI SIN: Razen nekaj kapelj – celo!

PRVI SIN (zavistno): Da prav tebi je uspelo?!

DRUGI SIN (skopuško): Nekaj kapelj! Kakšna škoda!  
Ti razsipnež!

PRVI SIN: In neroda!

TRETJI SIN: Kaplje vzel sem za tri sestre,  
atu, vama za neveste.

PRVI SIN: Zagrešil, bedak bedakov,  
si napako za napako!

DRUGI SIN: Pa je pravo? Sploh deluje?

TRETJI SIN: Kakor čudež učinkuje!  
Starki kapljo dam na čelo –  
že se zavrtí veselo!  
Dam ju starkama na lici –  
tu sta mladi lepotici!  
Jima rečem: 'mam dva brata,  
snubit prideta na vrata!

DRUGI SIN: Zagrešil, bedak bedakov,  
si napako za napako!

PRVI SIN: Kaj naj s tem neumnim bratom?!

Komu kapljo, ni vseeno!  
Olje to je dragoceno,  
kaplja odtehta se z zlatom!

DRUGI SIN: In ne maram za staruhe,  
na pol škilave in gluhe,  
pa če stokrat pomlajene!  
Brat, ti mi ne izbiraj žene!

TRETJI SIN: No, pa nič! Saj ni obvezno!  
In ne glejta me tak jezno!  
Res se nam ni treba bosti:

kapelj olja je zadosti!

PRVI SIN:                   Atu kaplja zadostuje,  
a z ostankom ...

DRUGI SIN (dokonča bratovo misel):     ... se trguje!

PRVI SIN:                   Svet poln nove je norosti,  
nor od želje po mladosti.  
To lahko pa izkoristi, ...

DRUGI SIN:                 ... kdor ima olje! Samo tisti!

PRVI SIN:                   Kdor ima olje, olje zlato,  
ta si bo postlal bogato!

TRETJI SIN:                Bogatel bi rad bogáti  
in življenje s tem potratil!?  
Ne razumem te skušnjave –  
sini kralja smo države!  
Uživamo blaginjo dvora,  
pa ne delajmo razdora!

PRVI in DRUGI SIN (se navidezno sprijaznita):  
Kar razjasni videz kisli,  
le izmenjali smo misli!  
Konec naše je naloge,  
torej h kralju, pot pod noge!

(Vsi trije zajašejo svoje konje in odvihrajo proti domu.)

## 9. prizor: POČIVALIŠČE OB VODNJAKU: ZLOČIN

(Bratje spijo kar na tleh ob ugašajočem ognju, kamor so se spravili počivat, ko jih je na poti prehitela tema.)

PRVI SIN (Drugemu): Brat, že spiš?

DRUGI SIN (trpeč od zavisti): Ne, ni mogoče.

Ozdravel sicer bo oče,  
toda – kdo požel bo slavo  
in pohopsal vso državo?

PRVI SIN (enako zavistno pokaže na Tretjega):

On – edini od nas treh!

DRUGI SIN:

Uh, ob misli na izbranca  
mine želja me do spanca.

PRVI SIN:

Venomer načrt za greh  
se mi vrača v budno glavo.

DRUGI SIN:

Greh? Je to dejanje pravo?

PRVI SIN:

Kraja, umor ... 'maš isto misel?

DRUGI SIN (previdno): To so hude grdobije ...

Strah me je. Za njé bi visel.

PRVI SIN (omalovažujoče):     Res, če greh se sploh odkrije!  
(prepričuje Drugega)     Hvala, slava in blaginja –  
                                         pot k njim vodi prek zločina!

DRUGI SIN:                     Nehote se s tabo strinjam,  
                                         sicer – zbogom, kraljevina!

(pokaže na Tretjega, ki mirno spi in ničesar ne sluti):

Kakšna naj bo zanj usoda?

PRVI SIN (pokaže na vodnjak):

Noter z njim, utopí ga voda!  
Pa ne bo ne trupla v krsti  
ne sledov krvi na prstih!

DRUGI SIN (občudujoče):     Ta zamisel je nesmrtna –  
                                         elegantna in zahrbtna:  
                                         najin brat prav nič ne sluti  
                                         o načrtih smrtno krutih!

PRVI SIN (trdo):             Glej, da bo izvedba smrtna!

DRUGI SIN:                     Prej še vzamem steklenico.

(izmakne Tretjemu iz žepa stekleničko olja, pri tem se skremži od bolečine)

Joj, vest zbada me s puščico!

PRVI SIN (mu naglo vzame stekleničko iz rok in jo spravi v svoj žep):

Zdaj obdrži molk na ustih!  
(kažoč na spečega) Primi ga, v vodnjak ga spusti!

DRUGI SIN (se loti dela, a se sključi, kot da bi ga vsekalo v hrbet):

Prešibák sem, bom omagal,  
če mi ti ne boš pomagal!

PRVI SIN (nejevoljno): Ne postavljaš mi pogojev!

DRUGI SIN (opravičujoč se): Nisem vaje še ubojev.

PRVI SIN: Glej, posnemaj, kar ti kažem,  
da ne narediš blamaže!

(Prvi in drugi sin vsak na eni strani zgrabita brata in ga vržeta v vodnjak.)

PRVI SIN (Drugemu pokroviteljsko):

Spretnost pač kot vsaka druga.  
Pómni to: brat bratu – volk!

DRGI SIN (občudujoče): Ta vodnjak je prima truga!

PRVI SIN: Ja, in glavna prednost – molk!

## DRUGO DEJANJE

### 1. prizor: NA ŽELEZNEM GRADU: ROJSTVO LJUBEZNI

(Deklica s krono na glavi nemirna hodi po grajskih sobanah.)

DEKLICA (sanjari o Tretjem sinu):

Hodim po dvoranah, čakam  
njega, svojega junaka ...

Gledal me je in poljubil,  
vendar ni razuma zgubil.  
Občudujem ga neskončno:  
voljo je pokazal močno,  
ko sinovski zvest dolžnosti  
si vzel olje je mladosti.  
Če bi malce dlje okleval,  
bil bi neznačajna reva.  
In če padel bi v skušnjava,  
vnet za deklice-privide,  
bi kot mnogi plačal z glavo,  
vklenjen med železne zide.  
Deklic šest – saj res sem sama –  
le privid je in omama,  
ki naj zmede kandidate  
za mladosti kaplje zlate.

Ne sprašujte me po letih,  
merim si mladost – v stoletjih!  
V tisočletju tem tekočem

prvikrat se je zgodilo,  
da v prečudnem čustvu vročem  
se srce mi je zganilo!  
Zdaj duší me grad železen,  
saj ven vabi me ljubezen!  
Raje kot v lepoti večna,  
z gladkim, klasičnim obrazom,  
bi bila človeško srečna,  
zvesta srčnim le ukazom!  
Rada bom prilagodila  
njemu se, njegovi sorti,  
se odrekla čarnim silam  
in na sto let novi torti.

Torej, kaj bi zgolj čakála,  
da moj srčni princ se vrne!  
Kar na pot se bom podála,  
če je treba, skozi trnje!  
Kje leteča je preproga,  
da se dvignem do oblakov,  
s tem bi prizanesla nogam,  
nenavajenim korakov!  
Ampak ravnokar sem rekla,  
da za vedno se odrekla  
bom čarobnim pomagalom –  
joj, to me bo drago stalo!  
Vendar bo tako najbolje!  
Da ne spravi več iz tira  
me najmanjša že ovira,

si pomagam s silo volje!

Sila volje! Sila volje!

Vredna več kot zlato olje!

To od tebe sem dobila:

s svojim zgledom si pokazal

mi rešitev iz poraza –

ni ga lepšega darila!

Sila volje – čarovnija,

ki ni vidna, a obstaja,

kogar kakor plašč ovija,

ta na dobri poti vztraja!

Sila volje, sila volje

več je kot mladosti olje!

S to koristno zamenjavo

končno našla pot sem pravo,

pot in cilj – poti zaključek:

to si ti, moj zvesti ljubček!

(Deklica si sname krono z glave in odloži dragoceno ogrinjalo, namesto njega se odene v preprost popotni plašč in odločno zapusti železni grad.)

Brez preproge, avta, vlaka

najdem svojega junaka ...

## 2. prizor: POČIVALIŠČE OB VODNJAKU: REŠITEV

(Na prizorišču, ki sta ga zapustila Prvi in Drugi sin, je ostal samo Konj Tretjega sina. Ta se zdaj približa vodnjaku.)

KONJ:                               Gospodar moj dobri, mali,  
                                      mehkosrčen do živali!  
                                      Videl sem dejanje grozno,  
                                      ko sta te pahnili v vodo!  
                                      Upam, da še ni prepozno  
                                      in da prepodim usodo!

(prisluhne)                       Slišim šibek glas 'z vodnjaka?

TRETJI SIN (v vodnjaku):       Jojme, v glavi mi tiktaka ...

(doda kot v samotolažbo)

Vedno bil sem za bedaka.

(stoka)                           Jojme, moje noge, roke!

KONJ (si oddahne):           Živ si še – saj slišim stoke!

TRETJI SIN:                    Res sem živ, a kot spodsekan!  
                                      Tale rov ni za človeka,  
                                      še z očmi navzgor na sežem!

KONJ:                            Rešim te – to ti prisežem!

TRETJI SIN (obupano):       Le kako, jaz sem globoko!

Tale kruh bi rabil moko!

KONJ (se domisli): Rep imam bolj dolg kot noge,  
splezaj po njegovi kiti  
in vodnjaku se boš mogel  
kmalu roba dotakniti.

(spustí v vodnjak svoj rep)

TRETJI SIN (poklapano): Joj, kako naj rep preplezam,  
če otrpel sem kot zvezan.  
Ne moj trud ne tvoja sila  
zdaj ne bosta me rešila!

KONJ (spodbudno): Že pogruntava kaj skupaj!  
Premišljujem ... Ne obupaj!

(zmagoslavno) Pa sem našel – saj imam krila!  
Ti zgolj trdno se oprimi  
pletenice v moji žimi,  
jaz vzletim in te izvlečem!

TRETJI SIN (opogumljen): No, poskusi! Dosti sreče!

KONJ (se loti reševalne akcije):

En, dva, tri! Na mé računaj!  
Naj zgodi se, kot se mora!  
En, dva, tri! Ne brez napora

(izvleče Tretjega sina)      že moj gospodar je zunaj!

TRETJI SIN:                      Konj, nesmrtno sem hvaležen!

KONJ:                              Vedno bil si z mano nežen  
in sploh mehek do živali!

TRETJI SIN:                      Jahal te ne bom, le hvalil!

KONJ:                              Vzpni se name! Poletiva,  
da hudobca prehitiva!

(Tretji sin zajaše Konja, ta se dvigne v zrak in skupaj odletita proti domu.)

### 3. prizor: KRALJEVSKA DVORANA: SLA PO OBLASTI

(Prvi in Drugi sin prispeta v domačo kraljevsko dvorano in takoj začneta ukazovati in se peteliniti.)

PRVI SIN (ukaže): Častna straža naj postavi  
se v pozor!

DRUGI SIN (dodá): Stojé na glavi!

PRVI SIN: Vse zastave naj visijo!

DRUGI SIN: Vsi se dimniki kadijo!

PRVI SIN: Vse pečenke zadišijo!

DRUGI SIN (dodá): In brž pridejo na mizo!

PRVI in DRUGI SIN: Narod, vkup! Od daleč, blizu!

PRVI SIN: Koder najina gre noga,  
dragocena naj preproga  
se pred nama koj pregrne!

DRUGI SIN: Troblje trobijo naj zlate!

PRVI SIN: Strune zazvené srebrne!

DRUGI SIN: Zelenijo grajske trate!

PRVI SIN: A prigrizke iz čokolade  
naj delé ministri vlade!

DRUGI SIN (dodá): Koj naj pridejo na mizo!

PRVI in DRUGI SIN: Narod, vkup! Od daleč, blizu!

PRVI SIN: Zadoníjo naj fanfare,  
ljudstva naj povsod se tare,  
ko od dna do vrha klanca  
siplje riž na naju – izbranca!

DRUGI SIN: Generalmajor armade  
naj se poslovi od brade!

(Ob tej domislici oba bruhneta v škodoželjen smeh.)

PRVI in DRUGI SIN: Izkoriščati oblast –  
ah, kako omamna slast!

(Prvi in Drugi sin razposajeno zaplešeta. Zdajci se odprejo vrata, Komornik pripelje na vozičku Kralja, vsega onemoglega.)

PRVI SIN: Zdravo, kralj! Našla sva sredstvo  
za mladost!

DRUGI SIN (pomenljivo dodá): In za kraljestvo!

PRVI SIN (izvleče iz žepa stekleničko z oljem):

Tukaj je mladosti olje!  
Midva, králjeva sinova,  
pa oblast delila bova,  
kot je prav in je najbolje  
in spodobi se med brati!

DRUGI SIN (jezno vskoči): Ne pustim se pretentati!

Hočem kosanje pravično:  
jaz in ti – vsak polovično!

PRVI SIN: Prav biló pač več bi zame,  
a naj bo: vsak pol si vzame!

KRALJ (komaj govori): Moje hiranje počasno ...  
Skoraj bi prišla prekasno!

PRVI in DRUGI SIN: Vzêmi olje! Proč z očitki!  
Konec z leki in napitki!  
V olju je čarobna sila,  
stárost, smrt bo prepodila!

PRVI SIN: Naj ti kdo oči namaže,  
da moč olja se izkaže!

(namigne Komorniku, ki takoj uboga – z oljem namaže Kralja)

KRALJ: Peče, joj! ... Že drug trenutek  
pa preplavlja me občutek,  
isti kot nekoč pred leti,  
ko sem bil še v puberteti ...

PRVI SIN (žaljivo vskoči): To bilo je pred stoletji!

KRALJ: ... ko sem bil še v puberteti,  
vnet za vsakršno norost:  
hop čez jarek, kjer je most!  
V pljučih mi nič več ne piska,  
v prsih me nič več ne stiska.

(vstane z vozička) Glavno, da sem mlad in zdrav,  
pa vse šlo bo, kot je prav!

PRVI SIN: Kar odlôži krono s čela!

DRUGI SIN: Najina je zdaj dežela!

KRALJ (gleda naokrog, išče):  
Kje pa je moj tretji sin?  
Nista se vrnila z njim?

PRVI SIN (odmahne z roko):  
Nanj nihče več ne računa,  
saj ga stalno nosi luna!

DRUGI SIN: S konjem jahal je skoz trnje –

prav gotovo se ne vrne!

KRALJ (slovesno razglasí):

Svet naj zvé, da kralj spet zdrav je!

Torej – priredímo slavje!

(Od vrat v kraljevsko dvorano se zasliši hrup. Komornik odhiti tja.)

PRVI SIN (nejevoljno): Kdo prišel je motit mir?

DRUGI SIN: Kaj vznemirjenja je vir?

KOMORNIK (pride pred kralja, za njim pa stopa Tretji sin, preoblečen do nespoznavnosti):

Kralj, to svinjski je pastir,  
ves potolčen, zanemarjen,  
pa brez doma, brez denarja  
in brez službe, se razume.

PRVI SIN (sumničavo): Vzbúdil mi je čudne sume.

KRALJ (dobrohotno): Naj z menoj bo vse veselo:

dajte še pastirju delo!

Ampak, jasno, ne na gradu,

péljite ga v svinj ogrado!

TRETJI SIN: Hvala, kralj, za to nagrado.

Da ohranim svoje mesto,

vam bom služil dobro, zvesto.

(Tretji sin se prikloni Kralju, nato pa v spremstvu Komornika odide s prizorišča.)

DRUGI SIN (tiho Prvemu):

Šok mi skoraj vzel je sapo.  
Ko ujel pogled pod kapo,  
se za hip mi je zazdelo,  
najin brat da išče delo!

PRVI SIN:

Trapasta izmišljotina,  
plod popitih kupic vina!  
Naj v navado ti ne pride,  
da zaupal bi v privide!  
Tvoj obraz naj bo kot maska!

DRUGI SIN:

Hvala za opozorilo!  
Res ne bo se ponovilo!

(dodá kot v opravičilo) Najbrž slaba vest me praska.

PRVI SIN:

Proč z vestjo! Od nje ni haska!  
Le izgledaj mi ugledno!

DRUGI SIN (obljubi): Bom poslušal te kot vedno!

(Prvi in Drugi sin se spet složno lotita Kralja.)

PRVI SIN (Kralju):

Kar odlôži krono s čela!

DRUGI SIN: Najina je zdaj dežela!

KRALJ: Prav, naj bo! Pa grem v pokój!  
A če bi rabíla svete ...

PRVI SIN (ga prekine): Vêdi se odslej kot noj ...

DRUGI SIN (doda): ... in iz peska kaži pete!

(Kralj odloží krono, oba sinova jo hkrati lakomno pograbit. Nato si jo začneta drug drugemu trgati iz rok. Kralj že hoče posredovati, a si premisli, zamahne z roko in zapustí dvorano.)

#### 4. prizor: PRED BAJTO NAJSTAREJŠE SESTRE: ISKANJE

(Deklica dospe do stare, razpadajoče bajte in pred njo najde Najstarejšo sestro v pomlajeni podobi, kot jo poznamo iz 7. prizora v I. dejanju. Najstarejša ureja okolico.)

NAJSTAREJŠA (sama zase):

Če sem jaz se pomladila,  
pa naj bo še bajta – vila!

DEKLICA (Najstarejši): Ali veste za osebo

pod kraljestva tega nebom,  
ki postala iznenada  
je prelepa, zdrava, mlada ...?

NAJSTAREJŠA:

Če poznam jo? Ja, seveda!  
To sem jaz. – Odlično 'zgledam!  
Še nedavno starka vela,  
zdaj – kot vstala iz pepela!  
Še nedavno dneve štela,  
zdaj – prepevam vsa vesela!  
Vsa zahvala pa gre sredstvu,  
kot ga v celem ni kraljestvu ...

DEKLICA (vskoči):

Ja, poznam, mladosti olje,  
ampak to me ne zanima.  
Iščem fanta trdne volje,  
kot nihče je takšne nima!  
V njega sem se zaljubila –

sreče hip! –, potem zgubila!

NAJSTAREJŠA (spozna):

Lice gledam mar lastnice  
fanta srčne polovice?  
Redek fant je: hraber, zvest,  
pravi, da ima te rad ...  
Išči ga kot zvezdo zvezd,  
skrbno várji kot zaklad!

DEKLICA:

Vaša je beseda sveta,  
kot da je iz knjige vzeta!  
Pomladitve vedno nove  
mi pokažejo sledove  
in na koncu pot napeta  
me pripelje do očeta.

NAJSTAREJŠA:

Spelji na svoj mlin usodo  
pa mordá si bova v rodu:  
ljubi tvoj mi je obljubil,  
da za ata me bo snubil.  
Torej, dve poroki hkrati ...

DEKLICA (hiteč naprej): ... mora dobro se končati!

## 5. prizor: KRALJEVSKA DVORANA: RAZPLET

(Deklica pride pred vhod v kraljevsko dvorano, kjer zaloti Kralja med zalivanjem lončnic. V kraljevski dvorani je viden prestol, na katerem sedé spita Prvi in Drugi sin.)

DEKLICA (Kralju):           Lep dan voščim, visokost.

KRALJ:                       Hvala, dêkle, za željé.  
Zdaj, odkar imam mladóst,  
prav vsak dan je zame lep.

DEKLICA:                   Tudi jaz imam več let,  
kakor kaže moj izgled,  
in mladosti vem skrivnost.  
Ena stvar me le zanima:  
kdo je vam prinesel sredstvo?

KRALJ:                       Vsem je znano: moja sina.  
Pa sem jima dal kraljestvo!

DEKLICA (se začudi):      A kar dva? Za mé uganka!  
Prosim vašega pristanka,  
da lahkó si ju ogledam.

KRALJ:                       Dovolim ti, ja, seveda.  
(pokaže z roko)           Tamle prestol si delita.

DEKLICA:                   In, kot vidim, trdno spita.

KRALJ (ju zagovarja):      Vladanje je delo stresno,  
ker je odgovorno, resno.  
Zdravju škodi prej kot hasne –  
to vem iz izkušnje lastne!

DEKLICA:                      Naj kar spita! Vsaj še bolje  
si ogledam fanta lice,  
ki je vzel mladosti olje  
in z njim še srcé kraljice.

(Deklica se skupaj s Kraljem približa prestolu.)

DEKLICA:                      Ta kraljevska dva zaspanca  
sta popolna mi neznanca!  
Nista prehodila brezen,  
nista prišla v grad železen,  
kaj šele da bi ljubezen  
v srcu mi zbuditi znala ...

(razočarano)                      Pa sem praznih rok ostala!

(Z vrta pride Konj in začne Deklici prišepetavati.)

KONJ (šepetaje):              Svinjska štala, svinjska štala ...

DEKLICA (se čudi):              Kaj je to? Neslana šala?

(Konj odkima z glavo in se umakne nekoliko v ozadje.)

KRALJ (Deklici):                    Imél še tretjega sem sina,  
a ga vzela je tujina.

(Prvi in Drugi sin se zbudita, zazehata in pretegneta. Zagledata Deklico.)

PRVI SIN:                            Kaj bi rada ta deklína?  
Sumim, da zaroto kuje.

(ukazovalno)                    Ven iz grada, kar je tuje!

KRALJ (pomirljivo):            Mislím, da je gospodična  
z daljnega gradu kraljična,  
ki po svetu popotuje,  
da rešila bi uganko.

DRUGI SIN (gleda Deklico):    Govor in izgled kot med ...

PRVI SIN (gleda Deklico):    Slutim, da nastavlja zanko.

DRUGI SIN (Prvemu):          Brat, ne bodi črnogled!

DEKLICA (vpraša glasno Prvega in Drugega):

No, v katerem sta kotičku  
našla olja stekleničko?  
Na polici? V skrinji stari?  
Tik ob vzglavju al' v omari?

PRVI SIN (ugiba): V stari skrinji ... Saj ni važno!

DEKLICA (Prvemu in Drugemu): Vse, kar pravita, je lažno!

KONJ (se približa Deklici): Navodilo upoštevaj,  
pa čeprav je le od konja:  
drži svinjskega se hleva,  
dasi rajskega ni vonja!

V bedni hlapčevski opravi  
princ brez krone je na glavi,  
a ima srcé junaka,  
ki le nate zvesto čaka.

DEKLICA (Konju): Hvala ti, konjiček zlati!

(zase) Tretji pravi je med brati!  
(hoče oditi v hlev)

KRALJ (Deklici): Kaj bi sama tja hodila!  
Da ti, deklica, ustrežem,  
slugam dal bom navodila:  
(zakliče) pripeljíte iz svinjaka ...

PRVI SIN (vskoči): To usodna je napaka!

DRUGI SIN (se strese): Vonj mrzím po gnoju svežem!

KRALJ (nadaljuje): ... fanta, ki denar si služi

s tem, da s svinjami se druží.

(Komornik odhití na kraljev migljaj.)

PRVI SIN (Kralju zgroženo):

Kaj, če s smradom te okuži?!

KRALJ (nepotrpežljivo):      Trapasto! Izgovor beden!

Vajin čut do mene – plitev!

Zdaj še sam sem radoveden,

kaj uganke je rešitev.

(Komornik privede v dvorano Tretjega sina, še vedno v opravi svinjskega pastirja.)

DEKLICA (zase):                Ta napetost jemlje sapo!

KRALJ (Tretjemu):            Bliže, fant, odstrani kapo,

da ti vidim lice mlado!

DEKLICA (zase):                Upraviči mojo nado!

(Tretji sin se odkrije; presenečenje med vsemi navzočimi.)

TRETJI (Deklici):              Ves ta čas si me iskala?!

Tebi za razplet gre hvala!

DEKLICA (Tretjemu radostno):      To si ti!!! Fant trdne volje.

(Kralju) On vam poiskal je olje!  
(pokaže na Prvega in Drugega)  
Tale goljufiva fanta,  
zlobna brata-prevaranta,  
sta prevarala vas, druge,  
prisvojila si zasluge  
in v zameno za trud prazen  
polastila se prestola!

KRALJ (strogo): Za zločin ju čaka kazen!  
Nam pa to bila je šola.

(Prvemu in Drugemu) Olja rop, roké krvave –  
izginita mi iz države!

PRVI SIN (začudeno): Nič grmade, ki v trup peče?

DRUGI SIN (osuplo): In nič vislic, giljotine ...

PRVI SIN: Nič metanja v grajske ječe ...

DRUGI SIN: Ali vsaj skoz sodne mline ...?

PRVI SIN: Naj zločinec ne nastrada?!

DRUGI SIN: Oče sodstva ne obvlada!

PRVI SIN: Če k nam v modo pride »sprava«, ...

DRUGI SIN (dopolni): ... rakom žvižgat gre država!

PRVI SIN: »Odpuščanje« in »dobrota« –  
... kam to pelje?!

DRUGI SIN (dopolni): Na stranpota!

PRVI SIN: Naj se delavce odpušča –  
to sprejemam, to je v redu!

DRUGI SIN: Da jim vzameš kruh brez trušča –  
to je dobro, to je v trendu!

PRVI SIN: Ampak kazen, tale kazen ...

DRUGI SIN (dopolni): ... je brez zveze, ništrc prazen!

PRVI SIN (ogorčeno): Zdaj na vrhu več ne vejo,  
kaj je smer moderna, »neo«.

DRUGI SIN (ga povleče): Midva greva v smeri »vrata«.

PRVI SIN: Lep propad želim, brat, ata!

(Prvi in Drugi že hočeta oditi, a ko se zasliši hrup pri vratih in se pozornost preseli tja, se potuhneta v ozadju.)

KOMORNIK (napové): Še nekdo iz daljnje hoste  
se je napovedal v goste!

NAJSTAREJŠA (plane v dvorano in pokaže na Tretjega):

(se popravi)                      Tale fant mi je obljubil,  
da bo ata zame snubil.  
Čakam ..., snubcev od nikoder,  
no, pa sama grem na oder  
ali dvor, saj je vseeno!

(Kralju)                              Ata, vzameš me za ženo?

KRALJ (navdušeno):              V čast mi je, da vam bom dvoril!

PRVI in DRUGI SIN (se zaradi ogorčenja izdata):

Oče kralj, nikar ne nori!

(Kralj namigne Komorniku in ta ju takoj pospremi k izhodu. Prvi in Drugi sin navidezno pokorno odideta z odra, a se že kmalu pojavita med občinstvom.)

NAJSTAREJŠA:                      Kralj, me vzameš ... no, za ženo?  
Al' pa v post'ljo, brez poroke,  
saj odrasle imaš otroke.

KRALJ (Najstarejši):              Lepa tujka, imam idejo –  
zmeniva se pod odejo!

NAJSTAREJŠA:                      Ti ti, lumpek neposreden!  
Všeč mi je, da si poreden!  
A bi rada, da dlje traja,  
da se nežno me osvaja:

najprej kino, rože, vaze,  
pôtlej posteljne ekstaze.

KRALJ (Najstarejši): Čas imam, saj sem v pokoju ...

NAJSTAREJŠA (voha, začudeno):

Ampak tu smrdi po gnoju  
huje kakor v moji bajti!  
Je v palači svinje najti?!

(Njene besede sprožijo glasen smeh med navzočimi.)

KRALJ: Vse smo prepodili sume,  
zgládili nesporazume,  
vrag ni torej, da ne bomo  
še uspešni s svinj aromo!

Zraka spústimo v dvorano  
in zapojmo pesem hvale  
za vse dobro, k nam poslano,  
rádosti velike, male!

NAJSTAREJŠA (Kralju): Spet sva mlada, spet sva čila,  
kaplja zdravje je vrnila!

KRALJ: Hotel sem mladosti olje,  
da življenje zdaljšam kratko,  
da mi vrne kožo gladko  
in počutje gre na bolje.

NAJSTAREJŠA in KRALJ: Spet sva mlada, spet sva čila,  
kaplja zdravje je vrnila!

DEKLICA (Tretjemu sinu): Sila volje! Sila volje!  
Vredna več kot zlato olje!

To od tebe sem dobila:  
s svojim zgledom si pokazal  
mi rešitev iz poraza –  
ni ga lepšega darila!

Sila volje – čarovnija,  
ki ni vidna, a obstaja,  
kogar kakor plašč ovija,  
ta na dobri poti vztraja!

Sila volje, sila volje  
več je kot mladosti olje!

S to koristno zamenjavo  
končno našla pot sem pravo,  
pot in cilj – poti zaključek:  
to si ti, moj zvesti ljubček!

TRETJI SIN in DEKLICA: Sila volje! Sila volje!  
Vredna več kot zlato olje!

Sila volje – čarovnija,  
ki ni vidna, a obstaja,

kogar kakor plašč ovija,  
ta na dobri poti vztraja!

DEKLICA:

V tisočletju tem tekočem  
prvikrat se je zgodilo,  
da v prečudnem čustvu vročem  
se srcé mi je zganilo.  
Začutila sem ljubezen,  
zapustila dom železen.  
Raje kot v lepoti večna,  
z gladkim in brez gub obrazom,  
bi bila človeško srečna,  
zvesta srčnim le ukazom!

Rada bom prilagodila  
tebi se in tvoji sorti,  
se odrekla čarnim silam,  
vsakih sto let novi torti.

TRETJI SIN in DEKLICA: Sila volje, sila volje  
več je kot mladosti olje,  
pot in cilj – poti zaključek!  
(drug drugemu, hkrati)

DEKLICA: In zdaj, ljubi, daj poljubček!

TRETJI SIN: In zdaj, ljuba, daj poljubček!

(Tretji sin in Deklica se zaljubljeno poljubita. Skoraj je že konec, toda ...)

... Prvi sin in Drugi sin sta se medtem vtihotapila med občinstvo, od koder zdaj glasno komentirata dogajanje.)

PRVI SIN:                      Slab je nauk, da dobro zmaga!

DRUGI SIN:                    Zlo močnejše je, za vraga!

PRVI SIN (paru na odru, zavistno):  
                                    Speljita se že na olju!

DRUGI SIN (paru na odru, škodoželjno):  
                                    Utonita v holesterolu!

PRVI SIN (oponaša):        »In zdaj, ljuba, daj poljubček!«  
                                    To je diabetes- pesem!

DRUGI SIN (oponaša):       »In zdaj, ljubi, daj poljubček!«  
                                    Cuker, ki ga ne prenesem ...

PRVI SIN (vzdihne):        Sladka je bila oblast!

DRUGI SIN (vzdihne):       Slajša še kot pa mladost!

PRVI SIN:                      Žal sta ... žaltava le mast!

PRVI IN DRUGI SIN (hkrati):  
                                    Midva ju imava dost'!  
                                    Res, zares, dokončno dost'!

KONEC